

Sygn. akt VI P 68/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30.06.2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Turowska
Ławnicy:	Barbara Adamczyk, Grażyna Barczewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w G.

o odszkodowanie

- zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w G. na rzecz powódki R. L. kwotę 15.600 (piętnaście tysięcy sześćset) złotych brutto tytułem odszkodowania,
- wyroкови nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
- nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – płatne Kasa Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 780 (siedemset osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej, od której uiszczenia powódka była zwolniona z mocy ustawy.

Sygn. akt VI P 68/16

UZASADNIENIE

Powódka R. L. pozwem z dnia 1 lutego 2016 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty 15 600 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę.

Powódka wskazała, że przez cały okres zatrudnienia była bardzo dobrze oceniana przez przełożonych, nie zgłaszano pretensji ani zastrzeżeń do jej pracy. Dopiero po powrocie z dłuższego zwolnienia lekarskiego trwającego od 20 sierpnia 2015 r. do 20 stycznia 2016 r. pracodawca rozwiązał umowę o pracę opierając swoje oświadczenie na nieprawdziwych przyczynach.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. uznała powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka R. L. została zatrudniona u pozwanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (obecnie (...) sp. z o.o.) na podstawie umowy o pracę na stanowisku asystentki zarządu/pracownika do spraw personalnych na okres próbnym od 23 maja 2005 r. do 22 sierpnia 2005 r. a od dnia 23 sierpnia 2005 r. na czas nieokreślony.

Do obowiązków powódki zatrudnionej na stanowisku asystentki zarządu/pracownika ds. personalnych należało prowadzenie sekretariatu (odbieranie i nadawanie korespondencji, odbieranie i przekierowywanie korespondencji oraz przyjmowanie interesantów), ewidencja urlopów i zwolnień lekarskich i przekazywanie danych do (...) ewidencja czasu pracy i przekazywanie danych do (...), ewidencja pracowników z podziałem na działy, prowadzenie teczek osobowych pracowników, wystawianie umów, aneksów, świadectw pracy, przygotowanie dokumentów do kapitału początkowego pracowników, wystawianie Rp-7, obsługa (...), przygotowywanie i wystawianie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, ewidencja zasiłków rodzinnych, organizacja wizyt gości, salesmeetingów, wykonywanie innych zadań powierzonych przez przełożonych zgodnych z kodeksem pracy.

dowód: umowa o pracę – k. 1 i 9 część B akt osobowych powódki

W okresie od dnia 20 sierpnia 2015 r. do 20 stycznia 2016 r. była niezdolna do pracy.

bezsporne

W dniu 28 stycznia 2016 r. pozwany wypowiedział umowę o pracę powódce zawartą na czas nieokreślony za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, który upływał w dniu 30 kwietnia 2016 r.

Jako przyczynę wypowiedzenia pracodawca wskazał utratę zaufania w związku z brakiem wykonywania niektórych czynności w okresie poprzedzającym usprawiedliwioną nieobecność w pracy jak wysyłanie wezwań do zapłaty lub dokumentów o zamiarze zatrudnienia obcokrajowca.

dowód: wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia – k. 1 część C akt osobowych powódki

Wynagrodzenie powódki R. L. obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 5 200 zł.

dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 29

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo R. L. zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny był bezsporny w niniejszej sprawie .

Pozwany uznał w całości roszczenie powódki w związku z czym Sąd ograniczył postępowanie w niniejszej sprawie do badania oświadczenia pozwanego pod kątem art. 213 § 2 kpc

Uznanie powództwa polega na złożeniu przez pozwanego oświadczenia, że uznaje powództwo, co oznacza, iż uznaje zasadność roszczenia powódki, jak również podstawę faktyczną uzasadniającą to roszczenie. Innymi słowy w ten sposób pozwany godzi się z roszczeniami powódki oraz wyraża zgodę na wydanie wyroku zgodnego z treścią żądania zamieszczonego w pozwie (por. wyrok SN z 9 listopada 2011r., II CSK 70/11, LEX nr 1095816: uznanie powództwa to czynność procesowa rezygnacji pozwanego z obrony, czyli akt jego dyspozycyjności, w którym nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają go przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie).

Zgodnie z art. art. 213 § 2 k.p.c. sąd, jest związany takim oświadczeniem pozwanego, bada jedynie, czy nie jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz czy nie zmierza do obejścia prawa.

Na gruncie przedmiotowej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, by uznanie to było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz aby zmierzało do obejścia prawa.

Skutkiem uznania powództwa było pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem oraz wydanie wyroku uwzględniającego powództwo.

Zgodnie z art. 45 K.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Artykuł 47¹ K.p. stanowi, że odszkodowanie o którym mowa w art. 45 przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niżej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia

Wobec powyższego uznać należało, iż roszczenie powódki o zapłatę kwoty 15 600 zł stanowiącej trzykrotność miesięcznego wynagrodzenia tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2014 roku było zasadne bowiem mieściło się w granicach wyznaczonych przez obowiązujące prawo.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 47¹ K.p.

Konsekwencją zasądzenia roszczenia uznanego przez pozwanego było zaopatrzenie wyroku rygiorem natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.).

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 13, art. 35 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), nakładając na pozwanego obowiązek uiszczenia opłaty od pozwu, której strona powodowa nie miała obowiązku uiszczać z uwagi na zwolnienie ustawowe, w wysokości 780 zł (5 % z 15 600 zł).